

Kammarrätten

RÄTTSFALL

Uppburet reservbefälstraktamente utsluter avdrag för fördyrade levnads-kostnader

En person, här kallad N, blev under år 1950 i sin egenskap av reservofficer inkallad till repetitionsövning vid ett regemente å annan ort än N:s hemort. Under tjänstgöringen uppbar N — utöver lön — traktamente med 4 kr för dag.

I sin år 1951 avgivna självdeklaration upptog N lönebeloppet samt yrkade avdrag för fördyrade levnadsomkostnader under militärtjänstgöringen med ett belopp, som utgjorde omkring hälften av lönen.

Vederbörande TN medgav icke omförmälda avdrag.

Hos vederbörande PN besvarade sig härefter N samt yrkade att få tillgodonjuta avdraget. Under framhållande av att han under militärtjänstgöringen icke haft förmån av vare sig fri kost eller bostad anförde N, att det med hänsyn till skillnaden mellan reservbefälstraktamente och statliga traktamenten jämlikt allmänna resereglementet — vilka senare vore avsedda att täcka levnadsomkostnaderna — torde vara uppenbart, att reservbefälstraktamentet icke kunde vara avsett att täcka merkostnaderna vid tjänstgöring på annan ort än bostadsorten, utan endast att utgöra ett mindre bidrag till dessas täckande, varför N ansåge sig

berättigad till avdrag jämlikt 33 § kommunalskattelagen.

Genom beslut den 11 okt. 1951 fann PN skäl icke föreligga för ändring av TN:s beslut och beslöt avslå besvären.

Mot PN:s beslut anmälde emellertid en av nämndens ledamöter reservation under uttalande att N bort medgivas skäligt avdrag för fördyrade levnadsomkostnader.

Hos KR anförde N besvär under fullföljande av sin förenämnda talan.

I förklaring över besvären yttrade vederbörande TI bl. a. följande:

Av förarbetena*) till kungörelsen den 19 nov. 1943 ang. personal i arméns reserver (reservbefälskungörelse för armén) syntes framgå att reservbefälstraktamenten vore avsedda att täcka merkostnaderna under tjänstgöringen och icke, såsom N ville göra gällande, vore att betrakta såsom ett mindre bidrag till ifrågasvarande merkostnader. Ett bifall till N:s yrkande skulle i realiteten innebära att N genom lägre taxering och därav följande lägre skatt skulle komma i åtnjutande av högre traktamente än som i ovannämnda författning stadgades. På grund härav hemställde TI om avslag å besvären.

Genom utslag den 5 nov. 1952 fann KR icke skäl att göra ändring i PN:s beslut.

*) Kungl. Maj:ts prop. nr 143 till 1943 års riksdag ang. krigsmaktens reservpersonal sid. 60—61.